

Асоциация на директорите за връзки с
инвеститорите в България
info@abird.info

НАРОДНО СЪБРАНИЕ на РБ
BX № ДГ-906-01-69
ПОДЧИДНО МА 10.05.2019
11.58.05

Черк № 11/09.05.2019

до

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА 44-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
ГОСПОЖА ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА

до

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА КОМИСИЯТА ПО ВЪТРЕШНА
СИГУРНОСТ И ОБЩЕСТВЕН РЕД
ГОСПОДИН ПЛАМЕН НУНЕВ

до

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ
НА ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ НАЦИОНАЛНА СИГУРНОСТ
ГОСПОДИН ДИМИТЪР ГЕОРГИЕВ

НА ВНИМАНИЕТО НА

ГОСПОЖА МЕНДА СТОЯНОВА -
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМСИЯ ПО БЮДЖЕТ И ФИНАНСИ

ПИСМО

от Асоциация на директорите за връзки с инвеститорите в България

ОТНОСНО: Предложения от Асоциация на директорите за връзки с инвеститорите към Законопроект за изменение и допълнение на Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП)

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО КАРАЯНЧЕВА,
УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН НУНЕВ,
УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ГЕОРГИЕВ,
УВАЖАЕМА ГОСПОЖА СТОЯНОВА,

Асоциацията на директорите за връзки с инвеститорите в България е единствената представителна организация в страната на директорите за връзки с инвеститорите в публичните дружества, чийто акции са допуснати до търговия на регулиран пазар, организиран и поддържан от „Българска фондова борса“ АД. С настоящото писмо, в указанния срок – 13.05.2019 г. представяме на Вашето внимание становище относно влиянието на текстовете на Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП) върху дейността на публичните дружества.

На заседание на Съвета за развитие на капиталовите пазари, проведено на 17.11.2016 г. е приета стратегия за развитие на капиталовия пазар в България. Приемането ѝ е осъществено след отчитане на факта, че от началото на прехода е налице липса на държавна политика в посока развитие на капиталовия пазар и на фондовата борса като канал за привличане на инвестиции. В стратегията, наред с

останалите действия и мерки, които следва да бъдат предприети за развитието на капиталовия пазар като цяло и насърчаване на инвестициите в публично търгуими компании е предложено да се насърчава промяната в законодателството, регулиращи финансовите пазари, с оглед намаляване на някои нормативни и административни тежести.

В Раздел VI от сега действащия ЗМИП „*Идентифициране на действителните собственици и проверка на тяхната идентификация*“ и по-конкретно в разпоредбата на чл. 59, ал. 4 от ЗМИП се посочва, че „*за клиентите - юридически лица, чиито акции се търгуват на регулиран пазар, които се подчиняват на изискванията за оповестяване в съответствие с правото на Европейския съюз или на еквивалентни международни стандарти, осигуряващи адекватна степен на прозрачност по отношение на собствеността, се събира информацията за дяловото участие, подлежаща на разкриване по реда на глава единадесета, раздел I от Закона за публичното предлагане на ценни книжа, или аналогична информация относно дружества на регулиран пазар извън Република България.*“

В тази връзка отбележваме, че публичните дружества и емитентите, чиито финансови инструменти се търгуват на регулиран пазар, се подчиняват на изискванията на Закона за публичното предлагане на ценни книжа (ЗППЦК) и подзаконовите актове по прилагането му.

Посочените нормативни актове определят вида, качеството и обема на оповестяваната от тях регулирана информация, а контролът се осъществява от държавния орган - Комисията за финансов надзор (КФН), посредством предоставените по ЗППЦК и Закона за Комисията за финансов надзор правомощия. Част от тези задължения включват оповестяване на следната информация относно акционери на публичното дружество, както следва:

1. При изгълпене на задълженията си по закон за представяне на заверени годишни и междинни индивидуални и консолидирани финансови публичните дружества и другите емитенти а ценни книжа задължително оповестяват акционерите, притежаващи над 5% от капитала на публичното дружество.

2. Съгласно чл. 145 и сл. от ЗППЦК, всеки акционер, чието право на глас в общото събрание на акционерите на публично дружество се промени (премине, достигне или падне до 5 или кратно на 5 на сто) е длъжен да уведоми КФН и публичното дружество.

3. Всяко публично дружество е длъжно да оповести на КФН и на обществеността чрез използвана от него медия (интернет платформа за оповестяване на регулирана информация) данни за сключената сделка и лицето, което е придобило или прехвърлило акции от капитала на публичното дружество (чл. 1486 от ЗППЦК).

Изискванията за прозрачност, наложени на публичните дружества, целят гарантиране на правото на акционерите и потенциалните инвеститори да получават адекватна, точна и навременна информация за дружеството, в чиито акции са или искат да инвестират. Тези изискванията са посочени в ЗППЦК като специални изисквания за публични дружества за осигуряване всички необходими условия и информация, за да могат акционерите да упражняват своите права, както и да гарантират целостта на разкриваната информация (чл. 110в, ал. 1 от ЗППЦК). Разпоредбата на чл. 110в, ал. 2 от ЗППЦК задължава всяко публично дружество да създаде и поддържа собствена страница в интернет, на която да публикува представяната на КФН и обществеността регулирана информация (финансови отчети, покани за и протоколи от общи събрания на акционерите уведомления за промяна на дялово участие).

От горното следва, че публичните дружества в България се подчиняват на пострикции и завишени изисквания относно разкриването на информация за акционери придобили или прехвърлили акции от капитала на публичната компания.

Задължението за прозрачност (предоставяне на КФН и оповестяване пред обществеността на регулирана информация) е основополагащо за дейността на публичните дружества. То произтича от риска, че дейността им може да засегне интересите на голям кръг лица, предвид обстоятелството, че акциите им се търгуват публично. Това задължение за определено активно поведение от страна на публичните компании кореспондира с една от целите на публичните дружества, а именно - предоставянето на точна, изчерпателна и навременна информация за издателите на ценни книжа, което изтражда стабилно доверие у инвеститорите и дава възможност да се направи оценка на икономическите резултати и активите на тези издатели¹. За целта издателите на ценни книжа имат задължение да осигурят необходимата прозрачност за инвеститорите чрез редовен и непрекъснат информационен поток, като по-добрата хармонизация на разпоредбите от националното законодателство относно периодичните и текущи информационни изисквания, спрямо издателите на ценни книжа, създават по-високо ниво на защита на потребителите в Общността.

От гореизложеното следва, че публичните дружества и емитентите са длъжни постоянно да разкриват информация за действителните си собственици (лица, притежаващи пряко или непряко над 25 на сто от капитала им), както и за лицата, които упражняват контрол върху дейността им. Следователно, тази категория субекти са подчинени на по-строги изисквания по отношение на оповестяваната информация за собственици на техния капитал спрямо останалите правни субекти (търговски дружества, чито ценни книжа не са допуснати до търговия на регулиран пазар), тъй като те следва да разкриват информация за притежание от 5 и над 5 на сто от капитала си. Ето защо, според нас, условията и редът на ЗППЦК и подзаконовите актове по прилагането му, по отношението на начина и вида за разкриване на информация за действителния собственик са специални, спрямо установените в ЗМИП, ресpektивно в правилника за прилагането му.

В сравнителноправен план, следва да бъде отбелоязано и предвиденото в Директива (ЕС) 2015/849 освобождаване на дружествата, чито акции се търгуват на регулиран пазар, което е въведено с изрични, точни и ясни разпоредби в съответните национални закони.

Така например, в германския закон, имплементиращ директивата, е изрично предвидено, че за компаниите, допуснати до търговия на организиран пазар, по смисъла на немския закон за търговия с ценни книжа или които са субект на изисквания за прозрачност по правото на Съюза по отношението на правото на глас или еквивалентни международни стандарти, задължението за обявяване на действителен собственик в парочния регистър се счита за изпълнено (§20 (2) Geldwäschegesetz).

Австрийският национален закон предвижда, че разпоредбите за обявяване на действителен собственик не се прилагат по отношение на дружествата, чито ценни книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар в една или повече държави-членки или дружества, търгуват се на борса в трета държава, които са субекти на задължения за разкриване, еквивалентни на установените в правото на Съюза (чл.2, т.3 Finanzmarktgeldwäschegesetz във вр. с чл. 2, ал.1 от Wirtschaftliche Eigentümer Registergesetz).

¹ съдържана се в пREAMБУЛА на Директива 2004/109/EО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 2004 г.,

Въпреки изложеното дотук, с чл. 63, ал. 4 от ЗМИП, се въвежда общо задължение за всички юридически лица и правни образувания, да заявят за вписане в Търговския регистър към Агенцията по вписванията, съответно в Регистър Булстат, информация и данни, с установено в Приложение 3 към чл. 38 от Правилника за прилагане на ЗМИП съдържание (информация за действителния собственик). В светлината на изложеното лотук подчертаваме, че статутът на публичните дружества предполага постоянна промяна в собствеността на публичната компания, респективно незабавното ѝ публично оповестяване. Следователно, според нас, **посоченото общо задължение по чл. 63, ал. 4 от ЗМИП повишава ненужно административната тежест върху тази специална категория субекти**. Считаме, че по отношение на дружества, чито ценни книжа са допускат до търговия на регулиран пазар, организиран и поддържан от „БФБ“ АД, следва да се прилагат специалните и по-строгите изисквания за разкриване на информация за дялово участие по ЗППЦК и подзаконовите актове по прилагането му (Наредба № 2 от 17.09.2003 г. за проспектите при публичното предлагане и допускане до търговия на регулиран пазар на ценни книжа и за разкриването на информация, Наредба № 39 от 21.11.2007 г. за разкриване на дялово участие в публично дружество), която информация е публично достъпна. Поради това и задължението по чл. 63, ал. 4 от ЗМИП не следва и не може да се прилага спрямо тази категория субекти. Допълнителен аргумент в полза на това заключение е самата дефиниция за действителен собственик (§ 2 от Допълнителните разпоредби на ЗМИП), която изрично изключва публичните дружества.

Видно от анализ относно разкриването на действителен собственик в държавите-членки на ЕС, извършен от KPMG International, подобни разпоредби, изрично освобождаващи дружествата, чито финансови инструменти се търгуват на регулирани пазари, са предвидени и в редица национални закони на други държави-членки на Съюза (публикуван на следния уеб адрес:

<https://assets.kpmg/content/dam/kpmg/xx/pdf/2018/07/gls-transparency-register-web.pdf>.

Предвид горесказаното, предлагаме разпоредбата на чл. 59, ал. 4 от ЗМИП да бъде отменена, като по аналог на немския закон, цитиран по-горе, да се въведе изрична разпоредба в следния смисъл:

„Задълженията по раздел VI „Идентифициране на действителните собственици и проверка на тяхната идентификация“ се считат изпълнени от дружества, чито финансови инструменти се търгуват на регулиран пазар, които се подчиняват на изискванията за оповестяване в съответствие с правото на Европейския съюз или на еквивалентни международни стандарти, осигуряващи адекватна степен на прозрачност по отношение на собствеността, както и от юридическите лица, контролирани от тях. По парцелата на контролираното юридическо лице в съответния регистър следва да бъде вписано, че е контролирано от публично дружество“.

Основен мотив за предложената редакция е, че акционерната структура на публичните дружества, за разлика от всички останали, е бързо променяща се, поради възможността, която дава регулирания пазар, за бърза смяна на собствеността. Така, във всеки момент, акционер в такова дружество може да вземе решение да се разпореди със собствеността върху притежаваните от него акции. Именно поради често променящата се акционерна структура на публичните дружества, и българският, и европейският законодател уреждат необходимостта от специален надзор, който в конкретния случай се осъществява от КФН. Следва да отбележим, че целта на законодателя да е налична прозрачност относно действителния собственик в публично дружество с винаги изпълнена, предвид надзора на КФН. Това обезмисля въведения

допълнителен административен режим по ЗМИП, тъй като той на практика дублира режима по ЗППЦК за оповестяване на дялово участие в публично дружество. Това би могло да се счита за въвеждане на допълнителна административна тежест за икономическите субекти, действащи в България. Считаме, че прилагането на този подход ще намали административната тежест за публичните дружества, чито ценни книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар да предоставят информация пред Търговския регистър за обстоятелства, които веднъж са декларириани пред КФН и втори път пред обществеността, чрез използваните интернет платформи за разпространяване на информация за придобиване и изменение на дялово участие над 5% от капитала на публичното дружество.

Причината да предложим включването на дружествата, контролирани от публични дружества в изключението по ЗМИП, е, че понастоящем дъщерните на публичните дружества са поставени в ситуация, в която същите са субект на задължението за оповестяване на действителен собственик, а същевременно техните еднополични собственици или мажоритарни акционери/съдружници да са освободени от това задължение. Това поставя тези икономически субекти в ситуация на обективна невъзможност да изпълнят задълженията си по чл. 59 и 63 от настоящата редакция на ЗМИП, тъй като за да установят своя действителен собственик, те трябва да индивидуализират такъв на своето дружество-майка, за кост то това понятие не се прилага съгл. § 2 от ДР на ЗМИП. Посоченият проблем, вече генерира противоречива практика на оповестяване при подаване на декларации по чл. 63 от дружества, които са дъщерни на публичното.

С УВАЖЕНИЕ,

ДАНИЕЛА ПЕЕВА,
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА УС НА АДВИБ

